

Renselse af templet

***Nøglevørs: "Til dem, der solgte duer, sagde han:
Få dem ud herfra! Hold op med at gøre min fars
hus til et marked!"
Johannes 2:16***

***Udvalgt skriftsted
Johannes 2:13-22***

Jesus blev født "under loven", og alle mandlige jøder var forpligtet til at vise sig for Herren ved tre højtider hvert år. (Galaterne 4,4; 2. Mosebog 23,14-17; 5. Mosebog 16,16). I denne lektion befinder Jesus sig i Jerusalem i forbindelse med den jødiske påskefest. Som en, der trofast holdt loven, gik Jesus direkte til templet, som var centrum for Israels religiøse tilbedelse.

"I tempelgården fandt han folk, der solgte kvæg, får og duer, og andre, der sad ved borde og vekslede penge." (Johannes 2:14). Når israelitterne kom til Jerusalem for at holde de påkrævede højtider, blev der bragt visse ofre og ofringer. Den oprindelige

hensigt med Guds lov var, at hver familie skulle sørge for deres egne dyr og offergaver til sådanne lejligheder. Men de jødiske ledere så disse lejligheder som en mulighed for at drive "forretning" ved at sælge disse ting til folket i templet. På den måde behøvede folk ikke at gøre en personlig indsats for at bringe dyr og andre offergaver på den lange rejse til Jerusalem.

Da Jesus så dette foregå i templet, "lavede han en pisk af snore og drev alle ud af tempelgården, både får og kvæg; han spredte pengevekslernes mønter og væltede deres borde" og sagde: "Få dem ud herfra! Hold op med at gøre min fars hus til et marked!" (vers 15,16. Jesus reagerede stærkt på denne syndige tilstand af to grunde. For det første så han de religiøse lederes grådighed, da de havde lavet en forretning i templet, hans "fars hus", og demonstrerede en mangel på ærbødighed over for vores himmelske Fader. For det andet havde folket tilladt sig selv at acceptere denne mangel på ærbødighed for Guds hus.

Da Jesu disciple så den stærke handling fra deres Mester, "huskede de skriften, som siger: Jeg er opslugt af nidkærhed for dit hus." (vers 17;

Salmernes Bog 69,9). Jesu "nidkærhed" var rettet mod den retfærdige forargelse over det hykleri, han så i jødernes tempel, hvor forretninger blev blandet sammen med tilbedelse af Gud.

Gud havde instrueret israelitterne gennem sin tjener Moses: "Hvad beder Herren din Gud dig om andet end at frygte HERREN din Gud, at vandre i lydighed mod ham, at elske ham, at tjene HERREN din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl," og at "have ærbødighed for min helligdom". (5. Mosebog 10:12; 3. Mosebog 19:30). Men Israels nation formåede generelt ikke at ære Herren fuldt ud. Under Jesu jordiske virke blev han spurgt: "Hvilket er det største bud i loven?" Han svarede: "Elsk Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind." Matthæus 22:36,37

Apostlen Paulus forklarede, at Jesus og hans kirke "er Guds tempel". (1. Korintherbrev 3:16). Når Herrens folk mødes, bør sådanne sammenkomster betragtes som hellige forsamlinger. Derfor bør vores samtaler opbygge hinanden på en åndelig måde. Profeten Malakias skrev: "De, der frygtede HERREN med ærefrygt, talte til hinanden, og HERREN lyttede og hørte det, og der blev skrevet en mindebog for ham om dem, der frygter HERREN med ærbødighed

og respekt, og som værdsætter hans navn."
Malakias 3:16